

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12P/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815201278
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815201278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom vo veci starostlivosti o maloletú M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov, otec: B. O., nar. XX.X.XXXX, bytom G., I. XX/XX a matka: M. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom K., V. XXXX/XX, zast. JUDr. Ing. Michalom Mladým, advokátom so sídlom v Prievidzi, Š. Moyzesa 8, o návrhu otca o zníženie výživného na maloletú, takto

rozhodol:

Návrh zamietla.

Matke náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na súd dňa 2.2.2015 sa otec domáhal, aby súd z dôvodu, že je v súčasnosti nezamestnaný, znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletej M. s účinnosťou od 1.2. 2015 zo sumy 100 eur mesačne na sumu 40 eur mesačne. Návrh zdôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 6P/6/2014-44, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.6. 2014 mu bolo určené prispievať na výživu maloletej mesačne sumou 100 eur a rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 12P/41/2014-127, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.1. 2015 splácať v 20 eur mesačných splátkach nedoplatok na výživnom na maloletú za obdobie od 6.4. 2013 do 29.4. 2014 vo výške 593,40 eur, pretože bývalá manželka, matka maloletej, dobrovoľne odišla zo spoločnej domácnosti. Uviedol, že si hľadá stále zamestnanie, vie čo je jeho povinnosť, ale v súčasnosti nemá na to, aby platil na maloletú výživné vo výške 100 eur mesačne. Jeho dcéra má len 3 roky, v súčasnosti jej matka nekupuje ani sušené mlieko, ani plienky. Snaží sa dcéru kupovať i oblečenie, takže jeho dcéra netrpí. Má veľké finančné problémy a jeho matka sa mu snaží pomáhať tak po stránke psychickej ako i finančnej. Matka maloletej sa mu neustále vyhráza, že ho pripraví o byt a pošle do basy, neustále ho provokuje a dáva exekúciu na byt, lebo vie, že uškodí aj jeho matke, pretože táto sa zaručila svojím bytom, aby mohol dostať na byt hypotéku. Jeho matka sa stará o dcéru so ZŤP, je na starobnom dôchodku, potrebuje pokoj a nie, aby sa strachovala čo zase matka maloletej vymyslí.

Matka žiadala návrh otca ako nedôvodný zamietnuť. Poukázala na to, že je stále zamestnaná v NsP Prievidza, kde poberá mesačne mzdu vo výške 360 eur. Poberá ešte rodinné prídavky na maloletú dcéru. Iný príjem nemá. Otec sám tvrdí, že si nepožiadala o dávku v hmotnej núdzi a o príspevok na bývanie, resp. žiadosť o iné dávky, na ktoré by mal prípadne nárok. Stále užíva dvojizbový byt, ktorý by mohol vymeniť za menší, jednoizbový, čím by získal majetkovú hodnotu 10.000 eur ako rozdiel z predanej ceny 2 - izbového bytu a kúpnu cenu 1 - izbového bytu. Poukázala tiež na to, že otec v konaní nevedel riadne preukázať svoje náklady, ktoré uvádzal vo výške 800 eur mesačne a ktoré údajne uhradza z pôžičky od tretej osoby, skutočnosť ktorú nepovažovala za dôveryhodnú. Tvrdila tiež, že otec

nemá žiadne zdravotné obmedzenia pre výkon práce a vyslovila podozrenie, že by otec mohol mať aj nejaký iný, neoficiálny príjem.

Kolízna opatrovníčka žiadala návrh otca zamietnuť, poukazujúc na to, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa pomery na strane otca nezmenili, ale náklady u maloletej sa neustále zvyšujú.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočutím účastníkov, oboznámením s obsahom spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6P/6/2014, 12P/41/2014, rodným listom maloletej, potvrdeniami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza (ďalej len „UPSVR“) z č. I. 25 a 27, potvrdeniami o nákladoch otca (č. I. 17 - 21, 23 - 24), potvrdeniami o príjmoch otca (č. I. 28 a 29), Oznámením o výške a zložení mzdy u matky (č. I. 37), potvrdeniami o poberaní rodičovského príspevku a prídavku na dieťa matkou v roku 2014 a 2015 (č. I. 38 - 41), Zmluvou o ubytovaní č. 03/2014 zo dňa 14.4. 2014, nákladmi matky (č. I. 44, 48), Rozhodnutím Strednej zdravotníckej školy Zvolen (č. I. 45), Rozhodnutím Materskej školy Prievidza (č. I. 46), potvrdením Materskej školy Prievidza zo dňa 23.2. 2015, (č. I. 47), Správou UPSVR zo dňa 20.2. 2015, potvrdením o príjme matky (č. I. 53) a internetovými ponukami bytov (č. I. 54 - 64), mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Rodičia maloletej M. sú bývalí manželia. V spoločnej domácnosti nežijú od 6.4. 2013. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 6P/6/2014-44 zo dňa 18.6. 2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.6. 2014. Vyššie uvedeným rozsudkom súd súčasne zveril mal. M. do osobnej starostlivosti matky a počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvoze určil súd otcovi vyživovaciu povinnosť voči maloletej M. vo výške 100 eur mesačne. Tento rozsudok v zmysle ust. § 157 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku bližšie odôvodnenie neobsahuje.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 45/2013-123 zo dňa 10.4. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.8. 2013 bol otec uznaný vinným, že i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 0T 62/2012 zo dňa 13.8. 2012, uložený trest zákazu viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov za to, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, dňa 16.10. 2012 po tom, čo požil alkoholické nápoje a v krvi mal 1,15 MG/L alkoholu, viedol v Prievidzi osobné motorové vozidlo a narazil do iného zaparkovaného motorového vozidla, čím spôsobil majiteľovi tohto vozidla škodu na vozidle vo výške 4.221,77 eur, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/, c/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 rokov.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 12P/41/2014-127 zo dňa 15.12. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.1. 2015, určil súd otcovi povinnosť platiť na výživu maloletej M. s účinnosťou od 6.4. 2013 do 31.12. 2013 mesačne sumu 80 eur a s účinnosťou od 1.1. 2014 do 29.4. 2014 mesačne sumu 100 eur. Nedoplatok na výživnom za vyššie uvedené obdobie vo výške 593,40 eur, umožnil súd otcovi zaplatiť v 20 eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným.

Vo vyššie uvedenom konaní po vykonaní dokazovania mal súd zistené, že vzájomné vzťahy medzi rodičmi maloletej nie sú dobré, že matka maloletej má narušené aj vzťahy s matkou otca jej maloletého dieťaťa /nielen z výpovedí rodičov na pojednávaní pred súdom, ale aj z listov adresovaných v minulosti otcovi matke (č. I. 8 a 9) ale aj z podaní otca adresovaných súdu (č. I. 12 a 71) a takisto z Rozhodnutia Okresného úradu Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 18.7. 2014, ktorým rozhodnutím bola matke uložená v priestupkovom konaní sankcia - pokarhanie za skutok spáchaný proti matke otca (č. I. 116)/.

V čase posledného rozhodovania o výživnom (rozvodové konanie) otec už bol vlastníkom bytu v ktorom býva, matka nebola vlastníkom žiadnej veci väčšej hodnoty. Okrem mal. M. rodičia nemali žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Matka bola v roku 2013 poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 199,60 eur mesačne a poberateľkou rodinných prídavkov na maloletú vo výške 23,10 eur a v roku 2014 poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 203,20 eur mesačne a prídavkov na maloletú vo výške 23,52 eur mesačne. Dňa 7.4. 2014 sa zamestnala ako pomocný pracovník v zdravotníctve v Nemocnici s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach, s pracovným pomerom na dobu určitú, do 31.12. 2014 s dohodnutou mesačnou mzdou vo výške 360 eur.

V konaní vedenom pod sp. zn. 12P/41/2014 mal súd takisto zistené, že otec v minulosti podnikal a to až do 7.3. 2014. Z daňového priznania za rok 2012 mal súd zistené príjmy otca z podnikania vo výške 9.647,33 eur, výdavky vo výške 5.501,73 eur a základ dane 4.145,60 eur. Z daňového priznania za rok 2013 mal súd zistené príjmy otca z podnikania vo výške 13.224,60 eur, výdavky vo výške 6.704,98 eur a základ dane 6.519,62 eur. Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 21.1. 2014 nastúpil otec do pracovného pomeru na dobu určitú dňa 22.1. 2014 do zamestnania v spoločnosti R.STEEL, s.r.o., so sídlom v Palárikove. Počas trvania pracovného pomeru otca v tejto spoločnosti v období od 22.1. 2014 do 27.4. 2014 dosiahol čistý mesačný príjem 1.231,35 eur a boli mu vyplatené diéty v sume 4.374 eur. Tento pracovný pomer bol s otcom skončený na základe podnetu otca ku dňu 27.4. 2014. Následne otec pracoval v spoločnosti YSSEL CONTRACTING, s.r.o. so sídlom v Palárikove. Jeho pracovný pomer v tejto spoločnosti bol skončený v skúšobnej dobe dňom 3.6. 2014. Počas trvania pracovného pomeru v tejto spoločnosti v období od 28.4. 2014 do 3.6. 2014 dosiahol čistý mesačný príjem 375,46 eur a boli mu vyplatené diéty v sume 1.215 eur. Od 4.6. 2014 do 31.8. 2014 bol v evidencii nezamestnaných na UPSVR (č. I. 7) a od 1.9. 2014 sa opätovne zamestnal ako stavebný robotník (č. I. 30). Jeho mesačné náklady pozostávali zo splácania hypotekárneho úveru vo výške 185 eur mesačne, mesačnými zálohovými platbami za bývanie vo výške 150 eur (č. I. 35) a nedoplatkami vo výške 50 eur mesačne, nákladov na plyn a elektrinu 18,5 eur (č. I. 14), zo splácania pôžičky spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. vo výške 46 eur mesačne (č. I. 19), zo splácania dlhu Komunálnej poisťovne vo výške 8,70 eur mesačne (dlh vo výške 66 eur), splácania štátnych trov vo výške 32 eur mesačne (v súvislosti s jeho trestným stíhaním).

Vo vyššie uvedenom konaní mal súd takisto zistené, že otec si v minulosti svoje povinnosti ako SZČO a ani ako účastník viacerých zmluvných vzťahov riadne neplnil, čo možno dokladovať splácaním jeho dlhu Komunálnej poisťovne vo výške 8,70 eur mesačne, Zápisom z rokovania medzi Sociálnou poisťovňou pobočka Prievidza a otcom o dlžnom poistnom vo výške 990 eur, ktoré sa otec zaviazal zaplatiť 11 splátkami v sume 90 eur a 1 splátkou v sume 84,25 eur dňa 10.3. 2014, z rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 12.5. 2014 o predpise penále otcovi vo výške 95,49 eur, ktoré spláca sumou 10 eur mesačne, Uznaním záväzku otca voči spoločnosti BENET, s.r.o. so sídlom v Novákoch zo dňa 25.4. 2014, ktorým právnym úkonom sa otec dohodol zaplatiť svoj dlh za bývanie na zálohových platbách za obdobie júl 2013 až december 2013 vo výške 780,83 eur a nedoplatok z vyúčtovania za rok 2012 vo výške 250 eur mesačnými splátkami vo výške 50 eur, listami adresovanými otcom spoločnostiam Slovak Telekom a.s., Orange Slovensko a.s. a Sociálnej poisťovni pobočka Prievidza zo dňa 18.8. 2014 (č. I. 23 - 25). Z dôvodu nesplnenia si svojich odvodových povinností za mesiace január 2014 až marec 2014 Sociálna poisťovňa pobočka Prievidza otcovi predpísala zaplataenie poistného v celkovej výške 292,63 eur (č. I. 82), z ktorej sumy bola zaplatená suma 100 eur (č. I. 83). Otec má aj nedoplatky voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. (č. I. 87) a takisto aj dlh voči spoločnosti Slovak Telekom, a.s. vo výške 477,83, z ktorej sumy doteraz zaplatil 121 eur (č. I. 106). Mesačne otec spláca takisto z dôvodu svojho nezodpovedného správania štátu (spáchanie viacerých prečinov) trovy trestného konania vo výške 32 eur. Podľa svojho tvrdenia mal vo vlastníctve osobné motorové vozidlo, za účelom kúpi ktorého si bral pôžičku, auto už nemá, pôžičku spláca mesačne sumou 46 eur Spoločnosti Consumer Finance Holding asi od júna 2012. Komunálnej poisťovni spláca mesačne 66 eur z dôvodu regresu, ktorý si od neho v sume 4.221,77 eur uplatnila poisťovňa z dôvodu ním zavinenej dopravnej nehody. Býva v byte, ktorý má vo svojom výlučnom vlastníctve, od apríla 2013 platil mesačné náklady na bývanie v sume 180 eur mesačne, v súčasnosti platí za bývanie mesačne 120 eur.

Zo správy UPSVR zo dňa 4.9. 2014 mal súd vo vyššie uvedenom konaní takisto zistené, že matka už nebýva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Prestažovala sa spolu s maloletou (v máji 2014) do nájomného bytu pri nemocnici, pretože sa zamestnala ako sanitárka v Nemocnici s poliklinikou so sídlom v Bojniciach s príjmom 360 eur mesačne. K dispozícii má 2 miestnosti, z ktorých jedna slúži ako

spáľňa a jedna ako kuchyňa. Poplatky za bývanie platila v sume 100 eur mesačne. Maloletá nastúpila od septembra 2014 do materskej školy. Je alergička, v súvislosti s čím náklady matky podľa vyjadrenia matky predstavujú mesačne sumu 5 až 10 eur.

Podľa vyjadrenia matky v konaní sp. zn. 12P/41/2014, náklady u mal. Mii boli v roku 2013 aj 2014 v podstate rovnaké. Zmenili sa až v septembri 2014 z dôvodu nástupu maloletej do materskej školy. Od mája 2014 býva s maloletou v nájomnom byte pozostávajúcom zo spálne a obývačky. Náklady maloletej od apríla 2013 do júna 2014 pozostávali z mesačných nákladov na oblečenie a obuv 30 eur, na lieky proti alergii 5 - 10 eur, na ostatné lieky do 10 eur, hračky 10 eur, kultúru 140 eur, drogériu 40 eur. Platila do odsťahovania sa od rodičov rodičom za stravu 50 eur a po odsťahovaní od rodičov do miesta jej terajšieho bydliska (máj 2014) na bývanie platila mesačne 110 eur. V žalovanom období platila aj ďalšie svoje mesačné náklady, za telefón 40 eur, TV internet 17 eur, oblečenie 20 eur, lieky 10 eur, kultúru 20 eur, drogériu 10 eur, stravu 180 eur. Maloletej kúpovala do decembra 2013 jednorázové plienky, pričom jedno balenie ju stálo 8,19 eur a mesačne minula 3 balenia plienok v celkovej výške 24,57 eur. Takisto až do decembra 2013 maloletej kúpovala mlieko Hami 3, 1 kus ju stál 7,99 eur, mesačne minula 4 ks mlieka v celkovej výške 31,96 eur. Takisto na maloletú v období od apríla 2013 až do júna 2014 na drogériu vynaložila mesačne asi 10 eur, išlo o šampón, sprchová gél, krém na zimnu, jeden do chladu, v lete na opaľovanie. Takisto v tomto období vynakladala na kultúru maloletej mesačne asi sumu 10 eur (okrem iného chodila s maloletou do zámku, na rôzne predstavenia, resp. do kina) a na oblečenie dcéry mesačne sumu asi 20 eur. Maloletá je alergička, náklady na lieky sú u nej nepravidelné, nedajú sa zdokladovať. U rodičov bývala matka s dcérou od apríla 2013 až do mája roku 2014 a na bývanie im neplatila nič, mesačne im na stravu prispievala sumou 50 eur.

Z listu otca zo dňa 16.10. 2014 adresovaného súdu v konaní sp. zn. 12P/41/2014 vyplýva, že za trvania manželstva vznikli jemu i matke maloletej rôzne dlhy, ktoré nezaplatili. Otec v tom čase pracoval a spoliehal sa aj na matku maloletej, že všetky dlhy bude riadne hradiť čo sa nestalo. Tvrdil, že všetky tieto dlhy platí sám, prostredníctvom svojej matky, ktorá mu od januára 2014 vedie financie.

Otec na pojednávaniach pred súdom v konaní sp. zn. 12P/41/2014 okrem iného tvrdil, že je vyučený ako murár, že po návrate z Nemecka, kde pracoval cez slovenskú firmu od 1/2014 do začiatku 6/2014, bol v evidencii na úrade práce ako nezamestnaný. Opätovne bol zamestnaný od 1.9.2014 do 27.10. 2014, pričom pracovný pomer bol s ním skončený v skúšobnej dobe. V Nemecku pracoval v meste Sanden ako betonár, mzdu mal len minimálnu, zvyšok príjmu pozostávalo z diét. Ubytovanie mu platil zamestnávateľ, stravu si hradil sám. Mesačne na stravu mohol vynaložiť asi 300 eur. Keď bol v Nemecku, asi dvakrát musel ísť domov na vlastné náklady. V Nemecku robil na turnusy. Keď nastupoval do Nemecka pracovať, bol SZČO, a až po prvom turnuse živnosť zrušil; ako živnostník bol aj zamestnaný. V roku 2013 mal príjem iba z podnikania. Podnikať prestal z dôvodu, že mal vysoké odvody. Keď pracoval ako murár živnostník, na hodinu bol jeho príjem 4,98 eur. Jeho mesačný príjem v hrubom bol vo výške asi 900 eur, z tohto príjmu však platil odvody na sociálne a zdravotné poistenie vo výške 200 eur. Býva v byte, ktorý má vo svojom výlučnom vlastníctve, od apríla 2013 platil mesačné náklady na bývanie v sume 180 eur mesačne. Až po rozvode platí menej. V súčasnosti ide o sumu 155 eur (150 eur + 30 eur elektrina + 5 eur plyn). Všeobecnej zdravotnej poisťovni dlh z podnikania splácal podľa toho, koľko peňazí v tom ktorom období mal (čo vyplýva z podacích lístkov z č. I. 90). V čase, keď spolu s matkou dieťaťa žili, mali nedoplatok na vode 550 eur, tento sa takisto splácal spoločnosti BENET rôznymi sumami, väčšinou išlo o sumu 50 eur mesačne. V čase keď už nežil spolu s matkou dieťaťa a bol v Nemecku, v jeho byte nikto nebol, bolo treba však platiť určité platby, tieto boli vo výške 150 eur mesačne, v neskoršom období sa tieto platby znížili do sumy 120 eur. Pokiaľ ide o platby na elektriku, túto v spornom období uhradil sumou 30 eur mesačne a plyn v sume od 5 eur až 7 eur mesačne. Spôsobil škodu na osobnom motorovom vozidle, z dôvodu ktorého regresom bola Komunálnej poisťovni priznaná suma asi 4.200 eur, túto stále spláca a to v sume 66 eur mesačne. Tvrdil, že hoci je nezamestnaný, uviedol, je predpoklad, že niekedy na jar by sa znovu vo svojom období mohol zamestnať.

V súčasnosti je otec maloletej nezamestnaný (nezamestnaný je od 28.10. 2014, predtým bol v evidencii nezamestnaných na úrade práce od 4.6. 2014 do 31.8. 2014), bez akéhokoľvek príjmu. Vyučený je ako murár. Býva sám, pričom všetky jeho náklady má v súčasnosti podľa jeho vyjadrenia platiť jeho

matka. Je stále vlastníkom bytu, v ktorom býval i v čase posledného rozhodovania o jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej, ďalšia vyživovacia povinnosť mu nepribudla a stále spláca tie isté dlhy ako v čase posledného rozhodovania súdu o jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej M.

Z vyjadrenia otca na pojednávaní mal súd zistení, že na podanom návrhu trval. Poukázal na to, že je nezamestnaný, a na to, aby platil výživné na dieťa, si v minulosti veľakrát požičal. Stalo sa, že výživné nezaplatil dvakrát na čas, dvakrát ho za to zbytočne dala matka na exekúciu, čím mu vznikli zbytočné náklady. Takto musel zaplatiť exekútorovi namiesto 130 eur vyše 600 eur. Z dôvodu, že je nezamestnaný, v súčasnej dobe nemá z čoho naposledy súdom určenej výške platiť. Odkedy je nezamestnaný, na výživné si požičiava a to od matkinej kamarátky, ktorej meno nevedel presne uviesť a to prostredníctvom svojej matky. Výšku sumy, ktorá mala byť takto požičaná, nevedel uviesť. Naposledy pracoval v Zemianskych Kostoľanoch v stavebnej firme VYSTA s.r.o., kde pracoval asi dva mesiace, na základe pracovnej zmluvy na dobu neurčitú, odišiel však od zamestnávateľa v skúšobnej dobe. Nemal pre neho už ďalšiu robotu na zimu, preto s ním skončil pracovný pomer.

Za mesiac september 2014 mal otec vo vyššie uvedenej spoločnosti príjem vo výške 305,24 eur. Stále je v kontakte so spoločnosťou VYSTA s.r.o., a v dohľadnej dobe by mu mali znova sprostredkovať nejakú prácu. Stále je vlastníkom bytu. Pokiaľ ide o náklady, tieto sa u neho oproti predchádzajúcemu konaniu vedeného na súde pod sp. zn. 12P/41/2014 a 6P/6/2014 nezmenili. Platí inkaso na byt vo výške asi 130 eur, hypotéku 184 eur, 66 eur platí Komunálnej poisťovni, platí si dva paušály na telefón po 55 eur, spláca Sociálnej poisťovni v súvislosti s jeho podnikaním nedoplatok na sociálnom poistení cca 900 eur, po 90 eur mesačne. Mesačne vracia tiež peniaze, čo som si napožičiaval, sumu ktorú však uviesť nevie. Keď ešte bývali spolu, kupovali auto cez QUATRO, úver spláca mesačne po 45 eur. Nedoplatok má aj voči VÚB banke, mesačne ho spláca po 46 eur. Náklady sa u neho od poslednej úpravy výživného nezmenili. Ďalšia vyživovacia povinnosť mu nepribudla, rovnako ani majetok. Je bez akéhokoľvek príjmu. Mama si za neho požičiava peniaze, aby mu zaplatila všetky pohľadávky, stravu mu zabezpečuje takisto mama. Dávky v hmotnej núdzi nepoberá, ani o ne nepožiadala. Brigádnicky si neprivyrába. P. K. predala garzónku, mala teda na to, aby jemu a jeho matke požičala peniaze. Z týchto peňazí sa financuje všetko, i jeho náklady s bývaním vo výške cca 130 eur mesačne. Potom, ako sa zamestná, bude matke dávať celú svoju výplatu. V byte býva sám. Ide o 2 - izbový byt. Matka býva v Zemianskych Kostoľanoch. Kúpna cena na byt bola 21.000 eur. Keď si kupoval byt, bral si úver vo výške 26.000 eur, na ktorý si vzal následne iný úver, a ešte mu zostalo 4.000 eur, ktoré peniaze investoval do bytu. Byt je zrekonštruovaný. Rekonštrukcia bytu ho stála 9.000 eur. Rekonštrukcia bytu prebehla asi pred 4 rokmi. Minulý rok chcel byt cez realitnú kanceláriu predať za 28.000 eur, avšak bez úspechu. V roku 2013 si na paušál zobral telefón, ktorý následne predal a dcére za jeho predaj nakúpil darčeky. Z tohto dôvodu mu vznikli voči Telekomu nedoplatky za služby a povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, a preto mesačne spláca Telekomu sumu asi 110 eur.

Právny zástupca matky na pojednávaní pred súdom z internetových stránok vytlačené viaceré ponuky predaja dvoj a jednoizbových bytov v lokalite Nováky (miesto bydliska otca) a tvrdil, že ak by navrhovateľ predal svoj byt v hodnote 30.000 eur (obvyklá tržobná cena), z čoho by si vyplatil úver zabezpečený záložným právom na tento byt a s poukazom na to, že žije sám, by si zakúpil s prihliadnutím na jeho osobné pomery 1 - izbový byt v Novákoch v obvyklej trhovej cene 15.000 eur, znížil by svoje výdavky na bývanie. Z takéhoto rozdielu predajnej a kúpnej ceny by otec utržil majetkovú hodnotu cca 15.000 eur, pričom by nebol zaťažený žiadnou hypotékou, na základe čoho by mal dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol súčasné výživné na maloletú platiť tak, ako je upravené, t. j. vo výške 100 eur mesačne.

Matka na pojednávaní pred súdom uviedla, že od poslednej úpravy výživného sa u nej zmenilo to, že prestala poberať rodičovský príspevok. Naposledy jej bol vyplatený v januári 2015 za december 2014, kedy maloletá mala tri roky. Začala takisto chodiť do školy. Pracuje v nemocnici, nemá zdravotnú kvalifikáciu, preto v nemocnici pracuje ako pomocný pracovník. Študuje preto na strednej škole v odbore zdravotný asistent. Študovať by mala dva roky, štúdium skončí maturitou. Maloletá začala chodiť do škôlky od septembra 2014, v súvislosti s čím platí dieťaťu poplatky na škôlku, škôlka sa platí 15 eur mesačne, stravu platí cca 20 eur mesačne. Ubytovaná je stále na slobodárke, náklady má v súvislosti s tým stále rovnaké, mesačne platím 111 eur, za telefón si mesačne platí sumu cca 28 eur, za DIGI TV 17,60 eur (č. l. 44). Prídavok na dieťa poberám ona. Mesačné výdavky na jej osobu sú strava 100 eur,

hygienické potreby 20 eur, oblečenie 20 eur, bývanie 111 eur spolu s dcérou, výdavky na dochádzku do školy 6x cesta autom do Zvolena 63 eur (do školy chodím 4 utorok v mesiaci a dve soboty). Pokiaľ ide o maloletú, tejto okrem poplatkov za škôlku 15 eur, stravu v škôlke cca 20 eur a mimo škôlky 50 eur, mesačne vynaložím na ZRPŠ 3 eurá, mesačné náklady do škôlky 44 eur, na lieky asi 5 eur, drogériu 10 eur, oblečenie 15 eur, detské vystúpenia, vstupné na plaváreň spolu 10 eur, hračky 10 eur.

Matka je stále zamestnaná v NsP Prievidza s mesačnou mzdou vo výške 360 eur brutto. V období mesiacov apríl 2014 až január 2015 bol priemerný mesačný čistý príjem u matky vo výške 386,06 eur. V mesiaci január 2015 jej naposledy bol vyplatený rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur, ktorý poberala do decembra 2014. Stále poberá na mal. Miu prídavok na dieťa (v roku 2014 a 2015 vo výške 23,52 eur mesačne, a tak, ako i v čase posledného rozhodovania o výživnom, od 1.5. 2014 má zabezpečené u svojho zamestnávateľa prechodné ubytovanie (do 30.4. 2015) za ktoré platí mesačne sumu 110 eur. Rozhodnutím Strednej zdravotníckej školy J. Kozáčka 4 Zvolen zo dňa 25.8. 2014 bola matka prijatá na externú formu štúdia odboru zdravotnícky asistent (2 - ročné večerné pomaturitné kvalifikačné štúdium) v školskom roku 2014 - 2015. Matka do školy dochádza 6 x do mesiaca, v súvislosti s čím má náklady na cestovnom vo výške asi 63 eur mesačne.

Rozhodnutím Materskej školy Ul. J. Matušku 759/1 Prievidza zo dňa 19.3. 2014 bola mal. Mia prijatá od 2.9. 2014 do materskej školy na celodennú výchovu a vzdelávanie. V súvislosti s návštevou materskej školy platí matka maloletej mesačne za stravovanie v školskej jedálni sumu asi 20 eur a materskej škole sumu 15 eur.

Zo správy kolízneho opatrovníka z 20.2. 2015 mal súd zistené, že nie je v záujme mal. dieťaťa zníženie vyživovacej povinnosti voči nej zo strany otca. Prešetrením rodinných pomerov zo strany matky ani otca neboli zistené žiadne nedostatky. Osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje predovšetkým matka. V čase, keď je táto v práci, maloletá je u starých rodičov zo strany matky.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona, pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného, tak v čase skoršieho rozhodnutia ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča

a v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti uvedených v § 62 zákona o rodine. Základnými kritériami pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov mal. dieťaťa (ust. § 62 ods. 2 prvá veta zákona o rodine) a odôvodnenej potreby ich dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine). V prípade, ak súd zistí podstatnú zmenu pomerov rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériu ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 zákona o rodine.

Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd k právnomu záveru, že návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči mal. M.e nedôvodný a preto ho súd zamietol. Predovšetkým treba uviesť, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletej upravená v rozvodovom konaní rodičov v júni 2014 na obdobie od 1.7. 2014. Odvtedy uplynula len krátka doba, počas ktorej sa pomery na strane otca vôbec nezmenili. Otec už v čase rozvodového konania bol nezamestnaný, bez príjmu a splácal všetky záväzky v tom rozsahu, ako ich spláca i v súčasnosti. Nezmenil sa ani jeho zdravotný stav, nepribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť a je stále vlastníkom dvojizbového bytu, ktorý môže vymeniť za byt menší, s nižšími nákladmi. U maloletej M. sa zmenili od posledného rozhodovania pomery v tom, že táto navštevuje od septembra 2014 materskú školu, v ktorej sa aj stravuje v súvislosti s čím matke stúpili náklady mesačne o sumu asi 35 eur (strava + poplatok školy). Od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej sa podstatne zmenili pomery aj na strane matky, ktorej síce ďalšia vyživovacia povinnosť nepribudla rovnako ako i majetok väčšej hodnoty, ktorej však už vo februári nebol vyplatený rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur, o ktorú sumu sa mesačne znížil príjem u matky. Matka navyše od tohto školského roku začala navštevovať pomaturitné štúdium na strednej škole, štúdium ktoré jej pomôže v možnosti lepšie sa uplatniť na trhu práce, pričom dochádzanie do školy ju mesačne vyjde na sumu asi 63 eur, o sumu ktorú takisto vzrástli mesačné náklady matky.

Pokiaľ otec v konaní tvrdil, že náklady u maloletej M. sa od posledného rozhodovania znížili z dôvodu, že jej už netreba zakupovať plienky a sušené mlieko, tieto tvrdenia otca pravdivé nie sú, pretože maloletej plienky i sušené mlieko bolo zabezpečované do konca roku 2013, no o poslednej úprave výživného rozhodol súd až v júni 2014, kedy na skutočnosti uvádzané otcom už bolo zo strany súdu prihladené. Otec v konaní žiadal o zníženie svojej vyživovacej povinnosti v podstate len preto, že je nezamestnaný, bez príjmu a že z týchto dôvodov nie je v jeho možnostiach súdom určené výživné platiť, na okolnosti ktoré bez ďalšieho súd prihliadať nemôže. O zníženie výživného žiadal i napriek tomu, že ako sám tvrdil, zdravotné problémy nemá žiadne, že na jar by mal byť opätovne zamestnaný a pokiaľ je teraz bez príjmu, nepožiadala ani o priznanie dávky v hmotnej núdzi.

Súd na tomto mieste opätovne (tak ako v konaní sp. zn. 12P/41/2014) uvádza, že to, že vyživovacia povinnosť má prednosť pred ostatnými nákladmi rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. To, že obaja rodičia, alebo aj len jeden z nich bol za trvania manželstva nezodpovedný, z dôvodu ktorého sú v súčasnosti obaja rodičia maloletej zadĺžení, nemôže mať žiaden vplyv na trvanie vyživovacej povinnosti a ani na výšku výživného. Je viac ako zrejmé, že odporca si svoje povinnosti riadne neplnil ani v rámci svojich podnikateľských aktivít, za čo tiež nemôže niesť zodpovednosť dieťa. Rovnako súd nemohol v konaní prihliadať ani na náklady otca, ktoré má v súvislosti so spáchaním trestného činu, resp. nesplnením si svojich povinností voči mobilnému operátorovi.

Pokiaľ zase matka na pojednávaní tvrdila, že otec by mal mať nejaký neoficiálny príjem, nepredložila k tomu a ani neoznačila k tomuto svojmu tvrdeniu žiaden dôkaz, ktorý by toto jej tvrdenie potvrdil.

Pokiaľ si v konaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila matka náhradu trov konania, súd jej túto náhradu nepriznal, vychádzajúc z ust. § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.